

Иван Вазов
При гробът

(На загиналите солдати (часови) в пожара на 25 декември 1880 в
Пловдив)

Спете тихо, служители прости
на дълга, на светата родина,
мир на вашите страдалчески кости,
чест на вашата скръбна гробница!
Млади йощ, бой и смърт невидели,
вий знаяхте как се храбро гине,
вий знаяхте, о синове смели,
що е чест и безукорно име.

Вий казахте: „Да умрем е тежко
без борба, на стихията жертва,
но за нас няма студ, няма тежко
при дълга, при войнишката клетва.“

Нека лютият дим да ви дави
и свирепият плам да ви пали-
вий омахте всред мъките прави,
никой своя живот не пожали.

Изгърпяхте страдания много!
Но смъртта пред страха бе приятна.
Вий честта си запазихте строго,
вашто знаме остана без пятно.

Спете тихо – България праща
вам венец и от зло се не плаши,
таквиз синове честни дор ражда,
дор я кичат гробове кат ваший.

1881

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Надежда Владимирова, Мартин Митов, Словото; Емигиол Османова,
Пловдивски университет, септември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5139>]